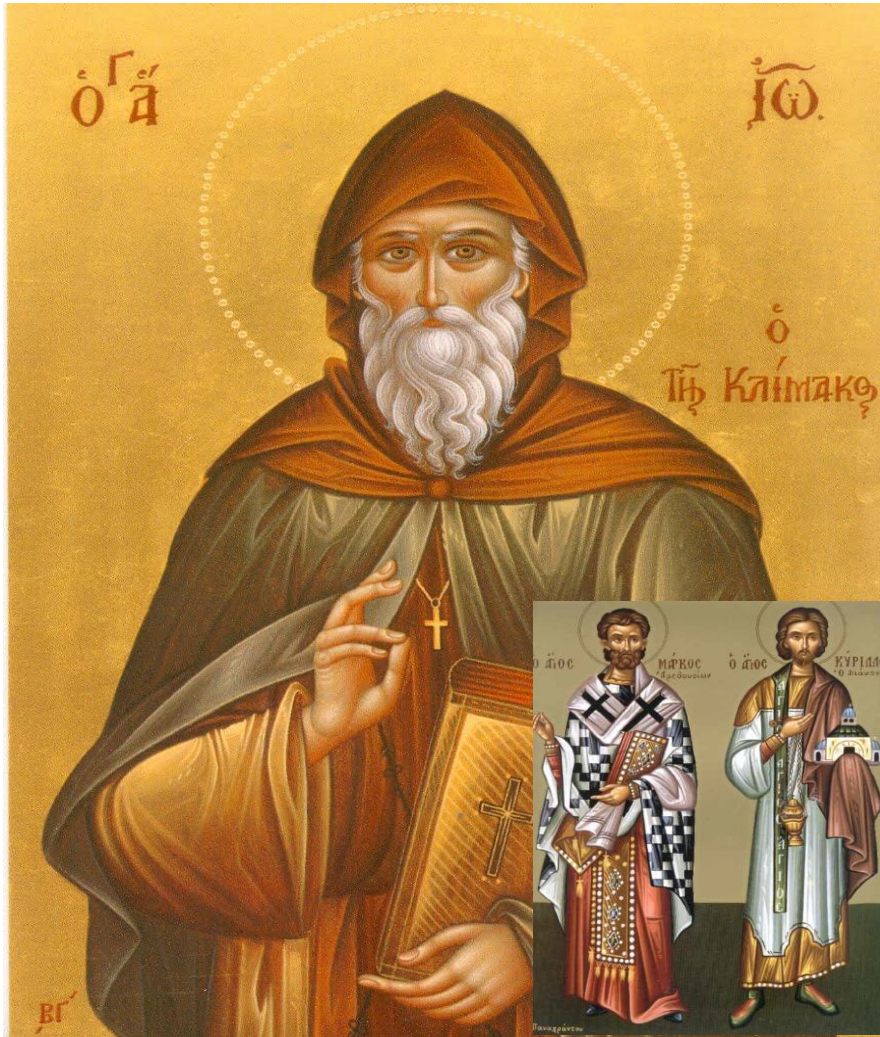

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2020.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος καὶ τῶν Ἁγίων Μάρκου, Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου. Ἦχος

πλ. δ'.
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ

βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐμεγαλύνθησ σφόδρα, ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶσ ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν·

ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων
στήσονται ὕδατα·

ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
τὴν γῆν.

ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν·

ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσῃ, ἐκ μέσου τῶν
πετρῶν δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·

καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον

ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς
 ἐφύτευσας.

ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται
 αὐτῶν.

ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
 θηρία τοῦ δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ
 βρῶσιν αὐτοῖς.

ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
 κοιτασθήσονται.

ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
 αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
 ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ
 ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·

ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
 αὐτῇ.

πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς
 εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
 σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς
 τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
 ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς
 τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος

τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Ψαλμὸς 140

**Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε.**

**Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου.**

ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου,**

Κύριε.

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χεῖλη μου.**

**Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.**

**Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**

**Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ
ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.**

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν

κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου ἤχος πλ. δ'.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς
 ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ
 εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς
 Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς
 φωνῆς μου.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν
 Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ
 γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
 διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
 δεήσεώς μου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ
 τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων
 δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς
 Ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει
 σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ
 τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον
 ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;
 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν,
 δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς
 ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ
 τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος, καὶ
 ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ
 ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύρι-
 ον.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱέ,
 Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ
 Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου

τριήμερος.

Στιχηρά, Τριωδίου Ἦχος πλ. δ' Ω του παραδόξου θαύματος
Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε,
 διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ
 λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
 μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ
 θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν
 ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν
 ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν
 ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα,
 καταστρεψάμενος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε,
 διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ
 λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
 μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ
 θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν
 ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν
 ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν
 ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα,
 καταστρεψάμενος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν
πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς
 τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν
 καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσεσι
 τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης
 πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν τούτου
 Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως

νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς,
μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον
᾽Οσιε.

Στίχ. ᾽Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάτερ Ἰωάννη ᾽Οσιε,
ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν
διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως,
ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
Σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος τῷ
Παντεπόπτῃ, κατηκολούθησας, σῶμα
δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ
λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ
Θείου Πνεύματος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

᾽Οσιε Πάτερ τῆς φωνῆς τοῦ
Εὐαγγελίου, τοῦ Κυρίου ἀκούσας,
τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον
καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος·
ὄθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν
Θεὸν καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον,
μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης
αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ εὐρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ
πάντων τῶν Ἁγιων, ὧν ταῖς ἰκεσίαις
Χριστὲ φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

᾽Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ
φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ
Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα
προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης

προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς
 ἔστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ'
 οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν
 Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς
 κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν
 τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε Μήτηρ
 ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
 φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, Υἱὲ Θεοῦ,
 ζωὴν ὁ διδούς, **Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας Προκείμενον.

Ἦχος β'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

• Ὁ διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεῖνος)**.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.****

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμήν.

- **Ὁ διάκονος:**
- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀύχενας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρὰ. Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'.

καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ
θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, πρὸς
τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων
Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ
σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ'
ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν
ψυχῆς ἐν Ἄδη κατελθούσης, ὃν καὶ
ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ
οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις
δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν
σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς
ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ
Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν
αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**

**Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.**

ὦ Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς,
διὰ Σταυροῦ παθῶν, ἐμοὶ ἀπάθειαν

ἐπήγασας, ταφήν δὲ καταδεξάμενος,
καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας
τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμω. Δόξα
τῇ σῆ τριημέρῳ Ἐγέρσει, δι' ἧς
δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν,
καὶ ἴλασμον ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος
εὐσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ... Τοῦ Ὁσίου Ἦχος β' Ἰδιόμελον

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν
οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ
κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφήν
τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν
Ἀσκητῶν τὸ καύχημα Ἰωάννην
τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως,
καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ ἐπλήθυνε
τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν
προβάτων, ἐν Ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ θαύματος καινοῦ, πάντων
τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω
Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυίαν, καὶ
ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν
τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ
βουλή τὸ κηθέν, ὄν ὡς βρέφος
Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσα, καὶ
μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν
κεκτημένη, μὴ παύση δυσωποῦσα
ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ
οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων των λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

- **Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,**
- **Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.**
- **Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,**
 - ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατηλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἰἠχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς,
 τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,
 καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
 ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας,
 καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένη
 λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη
 Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῶ
 τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἰἠχος πλ. δ'

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ
 Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
 ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον
 σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς
 Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ
 χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν
 σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
 Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν
 καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἀπόλυσις**ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!****Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον
 πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ
 αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
 αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2020.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος καὶ τῶν Ἁγίων Μάρκου, Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου. Ἦχος

πλ. δ'.

ΟΡΘΟΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἵνα σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ β')**.

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους

ἀγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται
μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω
συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα
τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται
μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης
με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου·

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·

ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν
τῇ σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ
στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου
ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς

τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ
ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ
στόμα αὐτοῦ·

καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ
σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου
ἔστι διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς
ἁμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου,
ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν
δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί
σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ
τὰς χεῖράς μου.

ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις
ἐμελέτων εἰς σέ·

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι.

ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς
τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ
ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι

ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου·

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου.

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην

ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ
αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ
θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
ἐαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ,
Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονταιί σοι;

μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε.

ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχὸς εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ
ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου
ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ
 ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
 ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας
 τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε
 ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
 ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ
 θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
 ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
 τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ,
 οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ
 ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ
 τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν
 ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία

αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ
ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ
αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος·
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός
σοι. (διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν
ψυχὴν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς
 πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
 κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
 ἠμυνάμην αὐτούς,

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
 ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατηῆλθες ὁ
 εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω
 τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης
 τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις
 ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς,
 τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,

καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
 ἑκατὸν τοὺς πόνους ἔκαρποφόρησας,
 καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένη
 λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη
 Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῶ
 τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ
 Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
 ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον
 σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς
 Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ
 χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν
 σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
 Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις Ὅτι σὸν τὸ κράτος..

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν
 ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς
 Γυναιξὶν ἐβόα· Παύσασθε τῶν
 δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις
 εὐαγγελίσασθε, κράξατε
 ἀνυμνοῦσαι Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
 Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα Πατρὶ...

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς
 ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας

Γυναίξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν,
 Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ
 δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ
 μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ,
 ὁρῶν κατεπλήττετο, ὅθεν καὶ
 κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ
 θείου σώματος, ἐν αὐτῷ
 κατακείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε·
 Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις
 ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς
 γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ
 κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν
 φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν
 οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν
 Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν,
 τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα
 κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ
 διεπράχθη τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις τῶν
 ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο
 βοῶμεν αὐτή. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ
 καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν
 δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς
 προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον Τόκον
 σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Ἦχος πλ. δ'.

Ἄνθρωποι τὸ μνήμά σου,
 Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν
 λίθον, ἐκτῆς θύρας ἀπεκύλισε.
 Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ
 νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο

τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, Ὅτι
ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου.

Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί...

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ
Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς
Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον,
Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ
λύπης χαρὰν κομίσασθε, κράξατε
ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη,
πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα,
καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε
ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ,
παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς
ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ
πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν,
τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε,
καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν
οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ
χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
δόξα σοί.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια. Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς
λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ
σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε Ἐθρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον,

καὶ χαρὰς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ,
 Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις
 ἐμήνυον. Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
 Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
 ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς μὲ
 πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με,
 ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε
 τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν
 δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος,
 συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας
 αὐτῶν, τομὴ βασάνων.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ
 πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας,
 σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ
 Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄

Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου
 σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ
 ὑψωθεῖσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ
 Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς
 ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ
 πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος
 βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ

ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων,
εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ
θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες,
κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ
κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν
ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γήν,
δύνων πᾶς αὐθις ἀναλύσει, τοῦ
λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν
βεβιωμένων.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία
μονὰς τρισαγία ὁ Πατὴρ γὰρ
ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως,
καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον,
σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν,
ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα;
ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο
ζωὴν αἰώνιαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ
κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ
δεῖν φροντίζειν.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοειδεῖ
αἰτία, πάντα ἔχεται
εἰρηνοβραβεύτως' Θεὸς τοῦτο γὰρ
ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον

κυρίως.

Προκείμενον

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** ἁγίου Εὐαγγελίου...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄ Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην κ' 11 – 18

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω, ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο

ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῆ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς, Ὅτι ἤρην τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν, καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτόν ἔθηκας, κἀγὼ αὐτόν ἀρῶ, λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία, στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ, Ῥαββουνί, ὃ λέγεται Διδάσκαλε, λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μὴ μου ἄπτου, οὕπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου, πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς 50

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Και ἐλέησόν με ο Θεός.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ´

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα·* ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου* πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου,* ναὸν φέρον τοῦ σώματος* ὅλον ἐσπιλωμένον·* ἀλλ´ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον* εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε·* αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα* τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις,* ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου* ὅλον ἐκδαπανήσας·* ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με* πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν* ἐννοῶν ὁ τάλας,* τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως·* ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου,* ὡς ὁ Δαυΐδ βοῶ σοι·* Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,* κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ´ Ὠδὴ α´. Ἦχος :Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ´. Ὁ Εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
 ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ
 διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ
 φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
 ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ
 θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν, ἐκ
 μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς
 ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
 βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας,
 πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ
 ζωὴν ἐκ τάφου αἴδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς Γυναιξίν ὁ
 Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
 τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου
 σύμβολα, ἀϋλου καθαρότητος, τῆ
 μορφῆ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς
 ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ
 Κύριος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ
 λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν
 Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα,
 ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
 Παρθένε, διό σε πάντες γεραίρομεν,
 τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν α', Ὡδὴ α', τοῦ Τριωδίου Ἦχος πλ. α' Τῷ σωτῆρι Θεῷ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡμοιώθην Χριστέ, τῷ ἐν

χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ
 τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων,
 καταλειφθέντι Σωτήρ, κάγω οὔτω
 πέπληγμαι, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τὸν
 ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ
 ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν
 πλοῦτον ἀποσυλήσας σου, κάγω
 οὔτω δέομαι· οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν
 μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς
 ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μάστιξιν, ὑπὸ
 ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν
 λογισμῶν, Χριστὲ Σωτήρ σῶσόν με,
 ὡς πολυέλεος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν
 σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν
 κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ
 ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως
 πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως
 σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν β', Ὠδὴ α', τοῦ Ὁσίου Ἰησὺς πλ. δ' Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐν φωτὶ αὔλῳ καὶ νοητῶ, ἐκ
 τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων
 ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὁσιε λιταῖς
 σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με
 φώτισον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ως τῆς ἐγκρατείας τὸν
 γλυκασμόν, θηλάσας ἀπόσω, τὴν
 πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὄθεν ὑπὲρ μέλι
 καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς
 αἰσθήσεις ἡμῶν.

Δόξα...

Επιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν,
 καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν
 ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης
 σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ
 σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ
 Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς
 ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον
 τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα
 καταπράϋνον.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς,
 τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν
 γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ
 πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου
 στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
 ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ
 γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός
 σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε
 Χριστέ, αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος,
 τῇ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ
 ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς,
ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ
θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ
Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῆ αὐτοῦ
θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας,
τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ,
ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ
γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν,
ἐν σῆ γαστρὶ ἀμόλυντε, διὸ πιστοὶ
σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Τριωδίου

Ἦχος πλ. α'

Στερέωσον ἡμᾶς

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅδῳ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστὲ
δεινῶς ὀδεύων τετραυματίσμαι, ὑπὸ
ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ'
ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου
λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς
μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων
μου ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ,
τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ
ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι, ἀλλ' ἐπίχεέ
μοι ἔλεος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τον

προελθόντα ἐκ λαγόνων σου
 ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς
 ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Κανών β', Ὠδὴ γ', τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς
 ἀσκήσεως Ὁσιε, τὴν τῶν παθῶν,
 ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ
 συστήματα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν
 ἀσκητικῶν Ὁσιε ἀρωμάτων, ὅλος
 συνετέθης, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Δόξα...

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως
 ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ
 ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῆ ῥοῆ
 τῶν δακρύων σου.

Καὶ νῦν ...Θεοτοκίον

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν
 λογισμῶν ἀγνή τάραχον Μῆτερ
 Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου,
 κατευθύνουσα κίνησιν.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς
 ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὥσπερ
 ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ
 πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ
 ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς,
 σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θείαις
 ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας,
 ὡσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν
 ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους
 θεσμούς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία
 ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν,
 ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος
 ταπείνωσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ
 καὶ ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀενάοις, καὶ
 τοῦ οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς
 σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατῆρ
 ἡμῶν.

Κάθισμα Τοῦ Τριωδίου Ἦχος πλ. α' Τὸ ξένον τῆς Παρθένου

Τὸν ἄχραντον Σταυρόν, σου
 Σωτῆρ ἡμῶν ὡς ὄπλον σωτηρίας
 κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν·
 Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθῶν ἐκουσίως
 ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς
 πολυέλεος.

Δόξα... Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν
 ἀναλάμψας, καταπηξάμενος σαφῶς
 ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον
 βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας
 μέν, τῶν Δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις
 ἐκ τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους
 τῆς τούτων, ὧ Ἰωάννη, κλιμαξ
 ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι
 τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ

καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις
 τοῦ πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ
 θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ·
 Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς
 ὁ Θεός γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ
 πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν
 ψάλλομεν αὐτῷ, ὃν ἐκδυσώπει
 σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις **Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς**

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος,
 τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν
 Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐα χορεύει
 ἐν τῇ σῆ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ
 πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν
 ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας
 βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας
 Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις
 συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν
 κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου
 ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
 Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν
 ἐφώτισας φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο
 καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν
 ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Στίχοι

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς
αἰκίαις,
Ἵπνωσε Μᾶρκος, θεῖον εἰρήνης
ἕπνον,
Γαστήρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ
ξίφους,
Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυΐδ,
ἐρράγη.
Κεῖνται γυναῖα βρώσεως
χοίροις σκάφαι,
Γαστρός παθοῦσαι ῥῆξιν
ἐκχοιροφρόνων.
Εἰκάδι ἠδ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς
πόλον ἵκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων.

Στίχοι

Ἔχεις Ἰωνᾶν καὶ σύ, γῆ,
πάντως μέγαν,
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ
θαλαττίου.
Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν
τέλους,
Χανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσεως
σκύφον.
Χριστοῦ ὑπετμηθέντες ἄνδρες
ἐννέα,
Σύνεισιν ἤδη τάξεσι ταῖς

έννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχοι

Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε
παμμάκαρ.
Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς
πηλίνω.

Ἐπόμνημα τοῦ Τριωδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιοῦμεν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὦν
Ἰωάννης,
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς
ἄπνους.
Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ
ἀνόδω,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς
ἀνόδου.

**Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**

Καταβασίαι, Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,
καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,
καὶ λόγον ἐρεύξομαι,
τῇ Βασιλίδι Μητρί,
καὶ ὀφθήσομαι,

φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.

Ὦδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή,
θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως,
σοῦ τοῦ Ὑψίστου,
ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα,
ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ,
τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,
καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν,
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες,
τῆς Θεομήτορος,
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν;
ἀνδρείως πατήσαντες,
χαίροντες ἔψαλλον.
Ἐπεθύμητε,
ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥοδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ,
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος,
νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

ᾠτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί,

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

ᾠτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὠδῆ θ'. Ἦχος δ'

Ἄπας γηγενής,
σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος,
πανηγυριζέτω δέ,
αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα,
τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος,
καὶ βοάτω·
Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἵτι Ἅγιός ἐστιν.

Ἵτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η', Ἦχος β', Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα,
 ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία
 ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα,
 ὡς Κηπουρὸν ἐπηρώτα, Κύριε ποῦ
 τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας;
 κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα εἶναι
 αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου
 ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι,
 εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ὁσίου Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν,
 ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφία
 τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισας,
 ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν
 κατεπλούτησας, οὐράνιον ἀοίδιμε·
 διὸ μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν
 Ἰωάννη.

Θεοτοκίον Ἦχος β' . Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Κυρίως Θεοτόκον σε,
 ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ

σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκήησας,
ἀπορρήτως τὸν λύσαντα, διὰ
Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν
δ' ἐλκύσαντα, Ὀσίων δήμους, μεθ' ὧν
σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148) Ἦχος πλ. δ'.

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.) Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **(Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.)**

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις αὐτοῦ· (Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)**

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος,
ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ
Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας,
ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς
οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν
μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο,
ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα,
στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς
ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι
ἐσφραγίσαντο, ἀλλὰ ἀνέστης καὶ
παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ
διαβόλου, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν
δέδωκας, φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ
φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν,
ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον
κατήργησε, διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν,
τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν
Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν
φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γυναῖκα
ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, ἀνέστη,
Θεός ὢν, καὶ τῆ οἰκουμένη ζωὴν
ἔδωρήσατο.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε,
διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ
λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ
θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν
ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν
ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν
ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλευματα,
καταστρεψάμενος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε,
διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ

λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
 μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ
 θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν
 ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσας, χάριν
 ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν
 ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα,
 καταστρεψάμενος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς
 τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν
 καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις
 στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος,
 ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν τὴν
 τούτου Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα, ἥς
 ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα,
 χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων
 σου, θεόφρον Ὅσιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε,
 ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν
 διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως,
 ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
 Σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος τῷ
 Παντεπόπτῃ, κατηκολούθησας, σῶμα
 δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ
 λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ
 Θεοῦ Πνεύματος.

Δόξα... Ἦχος α' Ἰδιόμελον

Δεῦτε ἐργασώμεθα ἐν τῷ
 μυστικῷ ἀμπελῶνι καρπούς
 μετανοίας, ἐν τούτῳ ποιούμενοι οὐκ
 ἐν βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες,
 ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις

τάς ἀρετὰς κατορθοῦντες, τούτοις
ἀρεσκόμενος, ὁ Κύριος τοῦ ἔργου
δηνάριον παρέχει δι' οὓς ψυχὰς
λυτροῦται, χρέους ἀμαρτίας, ὁ μόνος
πολυέλεος.

Καὶ νῦν... ἤχος β΄

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε,
διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται,
ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται,
ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται,
καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν,
διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν.
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας
τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, **Ἄ**γιος Ἰσχυρός, **Ἄ**γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, **Ἄ**γιος Ἰσχυρός, **Ἄ**γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, **Ἄ**γιος Ἰσχυρός, **Ἄ**γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, **Ἄ**γιος Ἰσχυρός, **Ἄ**γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντα ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος. ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτούς ἐπὶ τὸ κήρυγμα καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2020.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος καὶ τῶν Ἁγίων

Μάρκου, Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου. Ἦχος

πλ. δ'.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'**Ἦχος πλ. δ'.**

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις

ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ
εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης
τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Μικρὰ Εἴσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ
εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης
τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς,
τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,
καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας,
καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη
Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ
 νικητήρια,
 Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν
 εὐχαριστήρια,
 Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
 Θεοτόκε.
 Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
 ἀπροσμάχητον,
 Ἐκ παντοίων με κινδύνων
 ἐλευθέρωσον,
 Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη
 ἀνύμφευτε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
 Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
 ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ, δ'

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ
 ὄνομα
 αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 6:13-20

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραάμ
 ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ'
 οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε
 καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν
 εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ
 σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε
 τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ
 κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ
 πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς
 βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ
 περισσότερο βουλόμενος ὁ Θεὸς
 ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς
 ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς
 βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ,
 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων,
 ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν,
 ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ
 καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς
 προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν
 ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ
 βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ
 ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος,
 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν
 εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν
 Μελχισεδέκ, Ἀρχιερεὺς γενόμενος
 εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ, δ'

**Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
 Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ
 Σωτῆρι ἡμῶν.**

**Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον θ' 17 - 31

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον.¹⁸ καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.¹⁹ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν.²⁰ καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων.²¹ καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν.²² καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.²³ ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.²⁴ καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.²⁵ ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.²⁶ καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.²⁷ ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη.²⁸ Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό.²⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.³⁰ Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἠθέλην ἵνα τις γνῶ·³¹ ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ

υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Εἰς τό'Εξαιρέτως

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος· ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, **πᾶσα ἡ κτίσις δόξα σοι.**

Κοινωνικόν ἤχος πλ.δ'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην

τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. **Ἄλληλουϊα,**
Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

ἦχος β΄

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. **(τρὶς).**

Ἀπόλυσις.